

ŞARAPÇILIKTA KÜKÜRT DİOKSİT KULLANIMI ve ÖNEMİ*

THE USE AND IMPORTANCE OF SULPHUR DIOXIDE IN WINE MAKING

Turgut CABAROĞLU, Ahmet CANBAŞ

Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümü ADANA

ÖZET: Şarapçılıkta kükürt dioksit, antioksidan, antioksidazik, antimikrobiyal, renge stabilize edici, çözündürücü ve durultucu özellikleriley kullanılmıştır. Şiradan başlayıp tüketime hazır oluncaya kadar her aşamada uygun miktarlarda kükürt dioksit kullanılması elde edilecek şarabın kalitesi üzerinde belirleyici bir rol oynar. Kükürt dioksitin aşın kullanımı sağlık açısından sakincalıdır. Bu nedenle kükürtleme şarapçılıkta bilinçli olarak uygulanması gereken bir işlemidir.

Bu çalışmada kükürt dioksitin şaraptaki rolü ve etkileri ele alınmış, kullanım miktarları ve şekilleri hakkında bilgi verilmiştir.

SUMMARY: Sulphur dioxide which has an antioxidant, antiodasic, antimicrobial, color stabilizer, dissolvent and clarifying properties must be used in wine making. During the whole production, starting from the must till marketing, the usage of appropriate amounts of sulphur dioxide has a great importance on the quality of wine. However the use of excessive amounts of sulphur dioxide is harmful for human health. Therefore sulphiting must be done carefully during the production of wine.

This study was based on the literature review related to the effects and the roles of sulphur dioxide in wine making, the amounts to be added and the methods of sulphiting.

GİRİŞ

Şarapçılıkta kükürt dioksitin kullanımı ortaçaga kadar dayanmaktadır. Kükürt dioksitin Romalılar zamanında şarabın stabilizasyonunda ve kapların dezenfeksiyonunda kullanıldığı bilinmektedir (AMERINE ve ark., 1972; RIBÉREAU GAYON ve ark., 1977).

Üzümün şaraba işlenmesinde, şarabın olgunlaştırılmasında, şarap hastalık ve kusurlarının önlenmesinde kükürt dioksitin çok büyük rolü ve önemi vardır (AKMAN, 1985).

Şarap teknolojisinde sağlam, kusursuz, kaliteli bir şarap üretimi için şiradan başlayıp tüketime hazır oluncaya kadar her aşamada uygun ve yeterli miktarda kükürt dioksitin kullanılması gereklidir. Öte yandan şarapçılıkta kükürt dioksitin yerine geceblecek başka bir madde henüz bulunamamıştır. İndirgen bir madde olan askorbik asit (C vitamini) ancak kükürt dioksitin etkisini destekleyici bir rol oynar ve yalnız başına kükürt dioksitin yerini tutamaz (AMERINE ve ark., 1972; DE ROSA ve ark., 1983).

Gıda sanayiinde yaygın bir kullanım alanına sahip olan kükürt dioksit sağlığa zararlı bir maddedir. Bu nedenle kükürt dioksitin bilinçli olarak kullanılması gereklidir. Şarapla ilgili yasal düzenlemeler ve standartlarda kükürt dioksit miktarına sınırlamalar getirilmiştir. Kükürtlemede amaç mümkün olduğunca az kükürt dioksit kullanarak en yüksek yararı sağlamak olmalıdır. Kükürt dioksitin bilinçli bir şekilde kullanılabilmesi öncelikle şaraptaki etkilerinin bilinmesine ve kullanılacak kükürt dioksit miktarının buna göre belirlenmesine bağlıdır. Ayrıca hammaddenin özelliklerini, iklim koşulları, kullanılan araç ve gereçlerin durumu, elde edilmek istenen şarap tipi gibi çeşitli faktörler de kullanılacak kükürt dioksit miktarı üzerinde etkili olur.

KÜKÜRT DİOKSİTİN TOKSİK ETKİSİ

Kükürt dioksitin şaraplarda bulunmasına izin verilen miktarlarının insan sağlığı üzerine etkisi uzun yillardan beri tartışma konusu olmuştur. Günümüzde hala içkilerde ve besin maddelerinde bulunan kükürt dioksit miktarının insan organizmasına olan olumsuz etkileri ayrıntılı bir şekilde belirlenmemiştir. Bununla birlikte insan organizmasının kükürt dioksitine karşı tepkisi kişiden kişiye farklılık göstermektedir. Bazı insanlar günde 4 g sülfit'e karşı (yaklaşık 50 mg/ kg/ VA) herhangi bir tepki göstermedikleri halde bazlarında çok düşük dozlarda dahi başağrısı, mide bulantısı, ishal belirtileri görülmektedir (ERICH, 1977).

Farelerde LD₅₀* 3 g/kg'a kadar çıkmıştır. Kükürt dioksitin ADI**'si standartlarda 0,7 mg/kg/VA olarak verilmiştir. Bu değere göre kükürt dioksit etkisi düşük toksik maddeler arasında yer almaktadır (AMERINE ve ark., 1972).

KÜKÜRT DİOKSİTİN ŞİRA VE ŞARAPTAKİ ETKİLERİ

Kükürt dioksitin mikroorganizmalar üzerine etkisi: Kükürt dioksin en önemli etkisi mikroorganizmalar üzerine yaptığı antisепtik etkidir. Kükürt dioksit her türlü bakteri ve küp mantarıyla *Mycodema vini* gibi yabani mayaların çoğalma ve çalışmalarına engel olur (PEYNAUD, 1984). Kükürt dioksitin etkisi doğrudan mikroorganizmaların enzim sistemleri üzerinde olmaktadır (ERICH, 1977). Mayalar kükürt dioksite karşı fazla duyarlı olmamalarına karşın, özellikle şarabı hastalandıran asetik asit bakterileri ve laktik asit bakterileri daha duyarlıdır (LAFON-LAFAURCADE ve PEYNAUD, 1974; OUGH, 1985). Katılan kükürt dioksit miktarı arttıkça önce en duyarlı olan bakteriler ölürlü, daha sonra sıvı mayalar (*Kloeckera apiculata*) ve en sonunda da eliptik mayalar (*Sacch. ellipsoïdes*) etkisiz hale gelir (NAVARRE, 1988). Bakteriler 40-50 mg/l kükürt dioksit karşısında inaktif hale gelirken şarap mayaları 150-400 mg/l'e kadar dayanabilir (HERRAIZ ve ark., 1989; CANBAŞ, 1992).

Kükürt dioksit malik asiti parçalayan mikroorganizmaları da etkileyerek malolaktik fermantasyonu geciktirir veya öner (JIM-WEN ve JAMES, 1982; 1983).

Kükürt dioksitin indingeyici etkisi: İlave edilen kükürt dioksit şıradada sülfit veya sülfüroz asit haline geçer ve bunlar da okside olarak sülfat ve sülfirik asit verir. Bu bileşikler diğerlerinden önce ortamda kullanılabilir oksijeni bağlar ve böylece şaraptaki oksidasyonu önerler (NAVARRE, 1988). Ortamda oksijenin bağlanmasıyla oksidoredüksiyon potansiyeli düşer ve sonuçta ortam indingeyici bir özellik taşır (KESKİN, 1975; AKMAN, 1985). Bu etki sonucu şarapların oksidasyonu, oksidazlara bağlı kırılmalar ve asetaldehit tadı önlenir. Oksidasyonun hem tat hem de şarabın rengi bakımından çok büyük önemi vardır. Oksidasyona uğrayan şarabin kendine özgü rengi değişir. Kükürt dioksit renk değişimlerini önlediği gibi oluşan renk kusurlarını da giderir (BLOUIN, 1964; SIMS ve MORRIS, 1984). Şarabın renk değiştirmesinin nedeni ise polifenollerin polifenol oksidaz (tirozinaz) ve lakkaz enzimleri tarafından oksidasyona uğratılmıştır. Bunun sonucunda renk değişir ve şarap kaba bir tat alır. Kükürt dioksit ise bu enzimleri etkisiz hale getirerek oksidasyonu önlemektedir. Bu etkiye antioksidazik etki denir (SCHAEFFER ve WEBBER, 1975; OUGH ve CROWELL, 1987).

Kükürt dioksitin durultucu ve çözündürücü etkisi: Kükürt dioksit, fermantasyonu geciktirerek şıradada süspansiyon halinde bulunan maddelerin kendiliğinden çökelmesine yardımcı olur. Kükürt dioksinin bu özelliğinden, beyaz şarap yapımında, tortu alma işleminde yararlanılır. Bu işlem sonucunda gerek kaba tortu maddeleri gerekse kükürt dioksinin etkisiyle ölen mikroorganizmalar dibe çöker ve bunlar aktarmayla uzaklaştırılır (AMERINE ve ark., 1972).

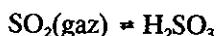
Cibre fermantasyonu sırasında şıra ilave edilen kükürt dioksit miktarı arttıkça toplam fenol bileşikleri ve lökoantosyan miktarının artması kükürt dioksinin bu maddelerin çözünmesinde etkili olduğunu göstermektedir (CANBAŞ, 1971; OLIVIERI ve ark., 1976). Kükürt dioksinin bu etkisi kabuk, çekirdek ve çöp gibi üzümllerin katı kısımlarındaki hücreleri öldürür, bunları daha geçirgen hale getirmesinin sonucudur (CANBAŞ, 1978). Bu konuda yapılan araştırmalarda kükürt dioksinin toplam fenol bileşikleri ve lökoantosyanlar yanında antosyon miktarını da artırdığı ve böylece renk yoğunluğunu etkilediği belirtilmektedir (CANBAŞ, 1978; SINGLETON ve ZAYA, 1980; SIMS ve MORRIS, 1984).

KÜKÜRT DİOKSİTİN ŞARAPTAKİ DURUMU

Şıra veya şaraba ilave edilen kükürt dioksin olduğu gibi yani SO₂ halinde kalmamaktadır. Bir kısmı serbest halde bir kısmı da şıra veya şaraptaki bazı maddelere bağlanmaktadır. SO₂ sulu ortamda çözündüğünde çeşitli haller arasında bir denge oluşmaktadır (AMERINE ve ark., 1972; USSEGGLIO-TOMASSET, 1989).

*LD₅₀:Letal doz

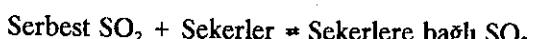
**ADI: Acceptable Daily Intake

Öncelikle SO_2 su içerisinde sülfüroz asit (H_2SO_3) halindedir. Sülfüroz asit dissosiyel olarak, bir H^+ verip, bisülfit (HSO_3^-) haline dönüşmektedir. Bisülfit de bir H^+ vererek sulfit iyonlarına (SO_3^{2-}) dissosiyel olmaktadır. Bu eşitliklerde SO_2 'in tüm formları serbest kükürt dioksit olarak bilinir.

Öte yandan kükürt dioksit ortamda bulunan aldehit, şekerler, pektik maddeler, dekstrin, protein ve ketonlarla reaksiyona girerek bağlanmaktadır. Kükürt dioksitin bu durumuna da bağlı kükürt dioksit adı verilmektedir (BRINISLAW, 1988; USSEGLIO-TOMASSET, 1989):

- Şekerlere bağlı olanlar: Şeker miktarı arttıkça bu haldeki SO_2 miktarı da artar. Tepkime geri dönüşümlüdür. Şeker miktarı azaldıkça SO_2 serbest hale gelebilir.

- Asetaldehideye bağlı olanlar: Tepkime geri dönüşümsüzdür. Tepkime sonucu aldehit sülfüroz asit oluşur.

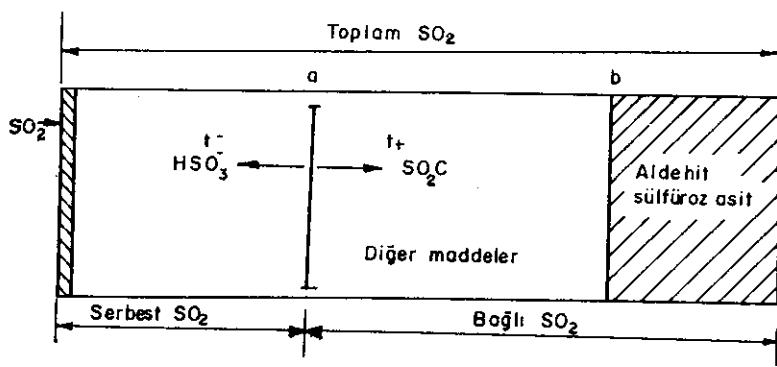
Toplam kükürt dioksit, serbest ve bağlı haldeki kısımlardan oluşur.

RIBÉREAU-GAYON ve ark. (1977) tarafından kükürt dioksitin şaraptaki değişik durumları Şekil 1'de görüldüğü gibi şematize edilmiştir.

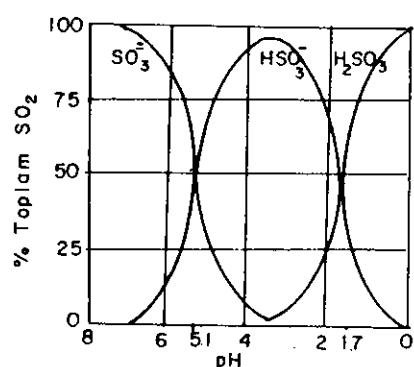
Sağdaki taralı kısım asetaldehideye bağlı SO_2 oranını göstermektedir. SO_2 'in serbest aldehideye bağlanmasıyla dissosiasyon sabiti daha düşük olan ve stabil bir özellik gösteren aldehit sülfüroz asit oluşur. Aynı tip şaraplar için "b" değeri sabittir. SO_2 'in diğer maddelere (şekerler, ketonlar) bağlanmasıyla dissosiasyon sabiti yüksek ve daha az stabil olan bileşikler oluşturmaktadır. Soldaki taralı kısım sülfüroz asit oranını göstermektedir. Aynı tip şaraplar için "a" değeri sıcaklığı bağlı olarak azalır veya çoğalır.

Kükürt dioksit ilave edilen şarapta bağlı ve serbest hallerdeki SO_2 oranları pH, sıcaklık, şeker ve aldehit miktarına bağlı olarak değişmektedir.

Şarapta kükürt dioksitin değişik halleri üzerinde pH'nın etkisi Şekil 2'de gösterilmiştir (AMERINE ve ark., 1972).

Şekil 1. Şarapta kükürt dioksitin değişik durumları.

Şekil 2. Kükürt dioksit üzerinde pH'nın etkisi (25°C)

Sekilde görüldüğü gibi pH 1,7'ye kadar ortamda dissosiye olmamış sülfüroz asit (H_2SO_3) çoğunluktadır. pH 1,7- 5,1 arasında ise bisülfit (HSO_3^-) iyonları daha fazladır. Bu üç haldeki kükürt dioksit arasında mikrobiyel etkisi en çok olanı dissosiye olmamış haldeki sülfüroz asit (H_2SO_3)dır. Bisülfit halindeki kükürt dioksit kısmen etkilidir. Sülfit iyonları ise etkisizdir. Dissosiye olmayan kısmı pH düşütçe artmaktadır. Bu nedenle, asitliği yüksek olan şaraplarda kükürt dioksit daha etkilidir.

KATILACAK KÜKÜRTDİOKSİT MİKTARININ BELİRLENMESİ

Katılacak kükürt dioksitin ne zaman ve hangi miktarda uygulanacağı konusu büyük önem taşımaktadır. Kükürtlemeyi gelişigüzel değil zamanında yapmak ve aşırıya kaçmadan uygun bir kullanımla amaca ulaşmak gereklidir.

Şiraya katılacak kükürt dioksitin miktari hammaddenin bileşimine (şeker, asit), olgunluk durumuna ve sağlamlığına (ezik, çürük ve zarar görmüş olup olmadığına) göre değişir. Saraba katılacaksa şarabin tipine, esmerleşmeye olan eğilimine, bileşimine, yaşına, içerdigi asit miktarına, kabin boyutlarına, depolama sıcaklığına ve diğer çeşitli faktörlere bağlı olarak değişir (AMERINE ve ark., 1972; RIBÉRAU GAYON ve ark., 1977).

Ortamın şeker ve asit içerikleri ve sıcaklığı katılacak SO_2 miktarını etkiler. Şeker içeriği ne kadar yüksek olursa bağlı SO_2 miktarı o ölçüde artar. Sıcaklık yükseldikçe şekerlere bağlanan SO_2 miktarı artar ve aktif haldeki SO_2 miktarı azalır. Asit içeriği arttıkça aktif haldeki SO_2 miktarı artar ve dolaylı olarak etkili olabilecek SO_2 miktarı azalır (NAVARRE, 1988).

Kırmızı şarap yapımında; üzümler sağlam ve sıcaklık düşük ise 30 mg/l, üzümler oldukça iyi bir durumda ise 50 mg/l, üzümler zarar görmüş ve bozulmuş ise 60-80 mg/l SO_2 katılır.

Beyaz ve pembe şarap yapımında 30 mg/l, tatlı şarap yapımında ise 30-50 mg/l SO_2 katılır. (NAVARRE, 1988).

Genel olarak şaraplar fermantasyondan sonra 1. aktarmada kuvvetli diğer aktarmalarda daha az kükürtlenir (AKMAN ve YAZICIOĞLU, 1960).

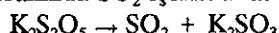
Şarabin olgunlaşması büyük ölçüde şarapta bulunan serbest SO_2 miktarına bağlıdır. Miktar fazla olursa degüstsasyonda algılanır. Az olduğunda ise etkisi olmaz. Genel olarak kırmızı şaraplarda 20-30 mg/l, beyaz şaraplarda 30-40 mg/l, tatlı ve likör şaraplarında 60-80 mg/l düzeylerinde serbest SO_2 bulunması önerilir (PEYNAUD, 1984).

Olgunlaşma sırasında şaraptaki serbest SO_2 miktarı değişir. Bu nedenle serbest SO_2 miktarının sürekli olarak izlenmesi gereklidir.

Şişelenmiş şarapların görünüş ve karakterinin korunmasında SO_2 'nın büyük rolü vardır. Bu nedenle şişelenen şarapta belli miktarda SO_2 'nın bulunmasına her zaman önem verilmelidir. Şişelenen şaraplarda dolum sırasında 20-40 mg/l serbest SO_2 bulunması önerilir. Beyaz şaraplarda 20-30 mg/l, kırmızı şaraplarda ise 10-20 mg/l serbest SO_2 yeterlidir. Bir-iki yıl dinlendirilecek şişelerde litrede 40-50 mg, daha uzun yıllar saklanacak olanlarda ise litrede 50-60 mg kadar serbest SO_2 olmalıdır (PEYNAUD, 1984; AKMAN, 1985).

KÜKÜRTLEME ŞEKİLLERİ

Katı halde (Potasyum metabisülfit: $K_2S_2O_5$): Potasyum metabisülfit sülfüroz asitin (H_2SO_3) bir tuzudur. Bu madde teorik olarak %57 oranında SO_2 içerir. Pratikte bu oran %50 kabul edilir.

Su ile %10'luk metabisülfit çözeltisi hazırlanır ve yaklaşık %5 oranında SO_2 içeren bu çözelti kükürtlemede kullanılır (NAVARRE, 1988).

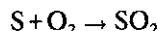
Sıvı halde: Şıra veya şarapların kükürtlenmesinde daha çok basınç altında sıvı hale getirilmiş SO_2 kullanılır. Sıvı haldeki kükürt dioksitin içerisinde %100 kükürt gazı bulunur. Özellikle büyük işletmeler için en uygun kükürtleme aracıdır. Çelik kaplar içerisinde satışa sunulur (YAVUZESER, 1989).

Sıvı SO_2 doğrudan kullanılır. Kükürtleme işleminde sıvının homojen olarak dağılmamasını sağlamak ve kaybı önlemek amacıyla sulfidozör adı verilen ara cihazlardan yararlanılır.

Sıvı SO₂'in %5'lik çözelti halinde dolaylı olarak kullanılması da mümkündür. Bu yöntem ülkemiz şarapçılığında yaygın olarak uygulanır. Çözelti, belli miktarda kükürt dioksitin belli hacimde su ile karıştırılması sonucu elde edilir.

Cözelti çok dayaniksız olduğu için, kullanılmadan önce içerisindeki kükürt dioksit miktarını mutlaka belirlemek gereklidir. Bu da basit olarak bir dansimetre veya öksele ile yapılabilir. Yoğunluk veya öksele karşılığı olan % SO₂ miktarı çizelge yardımıyla bulunur. Yoğunluk 1.028'e getirilerek %5'lik çözelti hazırlanabilir (AKMAN, 1985; NAVARRE, 1988).

Gaz halde (kükürt şartları): Kükürt şartları sadece fişaların kükürtlenmesinde kullanılır. Bu şartlar boş fişaların içerisinde yakılarak fişa kükürt dioksit atmosferi oluşturular ve içerisindeki oksijen dışarı atılmış olur (AMERINE ve ark., 1972). Kükürt dioksit gazı katı haldeki kükürtün yanması sonucu oluşur:

KÜKÜRT DİOKSİT YERİNE KULLANILABİLECEK MADDELER

Şarapla ilgili yasal düzenlemelerde, şarapta bulunulabilecek kükürt dioksit miktarı giderek azaltılmaktadır. Bu nedenle kükürt dioksitin yerine gecebilecek veya etkisini artırabilecek diğer maddeler önem kazanmaktadır. Bugüne kadar yapılan araştırmalarda kükürt dioksitin yerine gecebilecek bir maddenin bulunması mümkün olmamıştır. Kullanımına izin verilen maddeler, kükürt dioksitin yerini almaktan çok şarapçılıkta etkisini artırma ve kullanılan miktarını azaltmaya yöneliktir. Bu maddeler arasında en önemlileri sorbik asit ve askorbik asittir (RIBÉRAU-GAYON ve ark., 1977; NAVARRE, 1988).

Sorbik asit toksik değildir ve mayalar üzerine etkili olur. Bunları öldürmez, ancak fermantasyon yeteneklerini bloke eder. Bakteriler üzerinde etkili değildir. Antioksidan özelliği yoktur. Kullanımına izin verilen miktar 200 mg/l'dir (NAVARRE, 1988).

Askorbik asit (C vitamini) ise antioksidan etkisi ile renk ve aroma maddelerini korur ve demirin oksidasyonunu önler. Kullanımına izin verilen miktar 150 mg/l düzeyindedir (PEYNAUD, 1984).

SONUÇ

Şıra ve şaraplarda antioksidan, antioksidazik, antiseptik, rengi stabilize edici, çözündürücü ve durultucu etkilere sahip olan kükürt dioksitin şarapçılıkta kullanımı büyük önem taşımaktadır. Yerine gecebilecek, aynı özelliklere sahip başka bir maddenin bulunamayışı kükürt dioksitin önemini daha da artırmaktadır. Bu nedenle, kükürtleme işleminin, yasal düzenlemelere uygun ve maksimum etkiyi sağlayabilecek bir şekilde, bilinçli olarak yapılması gerekmektedir. Şarap işletmeleri kükürtleme konusunda aydınlatılmalıdır. Şarap yapımının her aşamasında serbest ve toplam kükürt dioksit miktarları belirlenmeli ve gerektiği kadar kükürt dioksit homojen bir şekilde ortama ilave edilmelidir.

KAYNAKLAR

- AKMAN, A., T. YAZICIOĞLU, 1960. Fermantasyon Teknolojisi Cilt: 2, Şarap Kimyası ve Teknolojisi, A. Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları, No: 160, Ankara, 604s.
- AKMAN, A., 1985. Kükürt Dioksitin Şaraptaki Rolü ve Önemi, Gıda Dergisi, 10(3) : 185-189.
- AMERINE, M.A., H.W. BERG, W.V. CRUESS, 1972. Technology of Wine Making. The AVI Publishing Company, Inc. Westport, Connecticut, 802s.
- BRONISLAW L. WEDZICKA, 1988. Interactions Involving Sulphurdioxide in Foods, Elsevier Applied Science Publishers, London.
- LOUIN, J., 1964. Les Combinaisons de l'anhydride sulfureux dans les mouts et les vins, Extrait du Progrès Agricole Viticole 81. Annee-Tome CLXII-No: 14, Montpellier, 7s.
- CANBAŞ, A., 1971. Les facteurs de dissolution des composés phénoliques au cours de la Vinification, These Doctorat, Bordeaux.
- CANBAŞ, A., 1992. Fermantasyon Mikrobiyolojisi (yayınlanmamış ders notları)
- DE ROSA, T., G. MARGHERI, I. MORET, C. SCARPONI, G. VERSİNİ, 1983. Sorbic acid as a preservative in sparkling wine, Amer. J. Enol. Vitic. 34 (2): 98-102.
- ERICH, L., 1977. Chemische le Bensmittel Konservierung, Springer-Verlog, Berlin.
- HERRAITZ T., J. MARTIN, G. REGLERO, M. HERRAIZ, D. CABEZUDE, 1989. Differences between wines fermented with and Without sulphur dioxide using various selected yeasts. J. Sci. Food Agric., 49, 249 -258.

- JIM-WEN R. LIU, JAMES F. GALLANDER, 1982. Effect of insoluble solids on the SO₂ content and rate of malolactic fermentation in white table wines, Amer. J. Enol. Vitic. 33 (4): 194-197.
- JIM-WEN R. LIU, JAMES F. GALLANDER, 1983. Effect of pH and SO₂ on the rate of malolactic fermentation in red table wines, Amer. J. Enol. Vitic. 34 (1): 44-46.
- KESKİN, H., 1975. Gıda Kimyası, İstanbul Üniversitesi yayınları No: 21.
- LAFON-LAFAURCADE, S., E. PEYNAUD, 1974. Sur l'action antibactérienne de l'anhydride sulfureux sous forme libre et sous forme combinée, Con. de la Vigne et du Vin no: 2, Talence, France.
- NAVARRE, C., 1988. L'Oenologie, Technique et Documentation, Lavoisier, Paris, 302 s.
- OUGH, C., 1985. Some effects of temperature and SO₂ on wine during simulated transport or storage. Amer. J. Enol. Vitic. , 36 (1) : 18-22.
- OUGH, C.S., 1985. Use of sulfur dioxide in wine making, Journal of Food Science. 52 (2) : 386-388.
- OLIVIERI, CH., M. SALGUES, J. PLANQUE, 1976. Chauffage de la vendange et SO₂, Extrait du Progrès Agricole et Viticole, No: 12, Montpellier.
- PEYNAUD, E., 1984. Connaissance et Travail du Vin, Dunod, Paris. 340s.
- RIBÉRAU-GAYON, J., E. PEYNAUD, P. RIBÉRAU GAYON, P. SUDRAUD, 1977. Traité d'Oenologie, Sciences et Technique du Vin, Tome IV, Dunod, Paris, 643 s.
- SCHAEFFER, A., J. WEBER, 1975. Utilisation rationnelle de l'anhydride sulfureux en Vinification, Station de Recherches Viticoles et OEnologiques, INRA-Colmar.
- SINGLETON, U.L., Z. ZAYA, E. TROUDALE. 1980. White table wine quality and polyphenol composition as affected by must SO₂ content and pomace contact time, Amer. J. Enol. Vitic., 31 (1) : 14-20.
- SIMS, C.A., J. R. MORRIS. 1984. Effects of pH, SO₂, storage time and temperature on the color and stability of red Muscadine grape wine, Amer. J. Enol. Vitic., 35 (1) : 34-39.
- USSEGLIO-TOMASSET, L., 1989. Chimie OEnologie, Technique et Documentation, Lavoisier, Paris. 332s.
- YAVUZESER, A., 1989. Şaraplarda Kimyasal Analitik Yöntemler ve Şarap İşlemleri Denetimi, Tekel Enstitüsü No: 33, İstanbul.